

Tekst: Edith Andriessse Foto: Eric Brinkhorst

Bijna zelfvoorzienend

Jeroen en Mariska wonen in een koopwoning in Enschede, met hun dochter Liza (18).

Jeroen Slagt (44)

Websitebouwer

Inkomen: €3000 bruto per maand

Mariska Slagt-Franken (46)

Imker

Inkomen: geen

Mariska: „Wat we overhouden aan mijn werk als imker, mag geen naam hebben. Mijn twaalf bijenkasten leveren zo'n 120 liter honing per jaar op. De meeste geven we weg of ruilen we. Bijvoorbeeld tegen een autorit. De imkerkursus kostte 125 euro. Een prachtige investering.”

Jeroen: „Jij wordt gelukkig van de bijen.”

Mariska: „En van tuinieren. Dat voelt als vakantie.”

Jeroen: „We passen af en toe op de paarden van mijn broer in Drenthe. Verder op reis hoeven we echt niet.”

Mariska: „Sinds ik op het land werk, eet ik veel. In oktober hebben we een eigen stuk land kunnen kopen.”

Jeroen: „Jij bent degene die het groenten verbouwen in gang heeft gezet.”

Mariska: „Omdat jij graag gezonder wilde eten, vanwege het wielrennen.”

Jeroen: „Nou ja wielrennen, fietsen. Als hobby. Ik wilde harder. Dan moet je gezond eten.”

Mariska: „We hoeven helemaal geen groenten meer te kopen.”

Jeroen: „Eieren ook niet, want we hebben kippen.”

Mariska: „En eenden.”

Jeroen: „We eten ook weleens een zelfgeslacht haantje. De rest van het vlees komt van de boer.”

Mariska: „Als er wordt gebeld dat een boer gaat slachten, haal ik een flink stuk van zo'n varkentje.”

Jeroen: „Zo'n 10 kilo.”

Mariska: „Dat gaat dan de diepvries in. Die hebben we speciaal daarvoor aangeschaft.”

Jeroen: „Zaai- en pootgoed kost ons jaarlijks hooguit 150 euro.

'Ik kan zo een paar stappen terug doen, zonder aan geluk in te leveren'

GROOTSTE MISKOOP

Mariska: eerste hypotheek – was feitelijk een woekerpolis

Jeroen: twee broeken van Primark – ethisch niet oké en slechte kwaliteit

BESTE KOOP

Mariska: klompen en een zeis

Jeroen: stuk grond

Het meeste zaad krijgen we voor niets. Net als paardenmest.”

Mariska: „In de supermarkt ben ik maar ongeveer 20 euro per week kwijt. Mijn enige wens is nog een koe. Dan hoef ik ook geen melk, boter en kaas meer te kopen. Ik doe altijd de boodschappen. Prima. Dat is zo groeoid. De tijdschriftenhandel waar ik werkte, kon niet bijdragen aan kinderopvang. Daarom was het financieel aantrekkelijker dat ik thuis zou blijven met Liza.”

Jeroen: „We eten gezond, maar halen ook weleens patat hoor.”

Mariska: „Precies. We zijn niet anders dan andere mensen.”

Jeroen: „Drinken ook alcohol.”

Mariska: „Maar dan wel van zelfgemaakte wijn, van eigen druiven.”

Jeroen: „Eigenlijk kopen we heel weinig. Ook niet voor in huis. Het bankstel was van mijn ouders.”

Mariska: „Als je drie katten hebt, wat moet je dan met een nieuw bankstel?”

Jeroen: „Zelfs de computer is tweedehands.”

Mariska: „We hebben ook nog nooit een tv gekocht. Zo langzamerhand gaan we geld overhouden.”

Jeroen: „Zeker nu we een nieuwe hypotheek hebben afgesloten.”

Mariska: „We moesten wel een boete betalen.”

Jeroen: „Die woog op tegen het voordeel.”

Mariska: „We hebben nu nationale hypotheekgarantie. Eerst niet. Sinds we het huis zes jaar geleden kochten, hebben we samen één rekening.”

Jeroen: „En we zijn in gemeenschap van goederen getrouwd.”

Mariska: „Van weinig goederen.”

Jeroen: „We zijn een beetje simpel, qua luxe.”

Mariska: „Als de nood aan de man komt, verkopen we gewoon je drumstel.”

Jeroen: „Het is bevrijdend om dingen weg te doen. Ik zou zo een paar stappen terug kunnen doen, zonder aan geluk in te leveren.”

Mariska: „Als ik een dak boven m'n hoofd heb en gas en elektra zijn betaald, is het goed.”

Jeroen: „Het wordt een beetje een sport om helemaal zelfvoorzienend te willen zijn.” ■